

سخن مدیر مسئول

**نظام صلاحیت حرفه‌ای؛
عرصه‌ای برای حرفه‌ای‌سازی
دنیای کار بخش کشاورزی و منابع طبیعی**

در حالی که سرمایه‌های انسانی کلیدی‌ترین مؤلفه پیش‌برنده توسعه پایدار در بخش استراتژیک کشاورزی و منابع طبیعی کشور به شمار می‌رود؛ نظام آموزش و ترویج کشاورزی به‌عنوان طلایه‌دار نهضت توسعه منابع انسانی، هم‌اکنون به موازات ایفای نقش‌های متعارف معطوف به افزایش تولید محصولات مختلف، بر حوزه‌های موضوعی متنوع دیگری نیز تمرکز یافته است که از آن جمله می‌توان به تلاش برای حرفه‌ای‌سازی جامعه بهره‌برداران به‌منظور حداکثرسازی سطح بهره‌وری و بهبود تاب‌آوری آنان در دنیای کار بخش اشاره نمود. در حقیقت هم‌اکنون بیش از هر زمان دیگری بر این باوریم که با توجه به پیشرفت‌های فناورانه و پیچیده‌تر شدن فرایندهای مدیریت مزارع و کسب و کارهای کشاورزی، نیاز نیروی کار بخش کشاورزی به یادگیری مادام‌العمر و بهبود مستمر رفتارهای حرفه‌ای تا حد قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. از این رو برنامه‌ریزی برای شناسایی، طبقه‌بندی و هویت‌بخشی به مشاغل کشاورزی و در ادامه اهتمام برای ارتقای مداوم شایستگی‌های شغلی شاغلان کنونی و آینده‌بخش، آن هم بر اساس استانداردهای روزآمد کارشناسی شده و تقاضامحور در مقیاس ملی و حتی بین‌المللی، هم‌اکنون در دستور کار نظام آموزش و ترویج کشاورزی اهمیت و اولویت ویژه‌ای دارد.

در همین رابطه و با توجه به اسناد بالادستی از جمله مفاد «قانون نظام جامع آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی»، معاونت آموزش و ترویج کشاورزی در طول دو سال گذشته، پژوهش و مفهوم‌پردازی از یک الگوی جامع توسعه صلاحیت‌های حرفه‌ای منابع انسانی بخش کشاورزی و منابع طبیعی را در قالب یک نظام شبکه‌ای تعامل‌گرا در دستور کار خود قرار داده و در این حوزه، به پیشرفت‌های ارزنده‌ای نیز دست یافته است. نظام صلاحیت حرفه‌ای کشاورزی، یک ساختار میانجی اثربخش و کارآمد میان نظام بازار کار و نظام آموزش کشاورزی - اعم از رسمی و با غیررسمی - به‌شمار می‌رود که کارکردهای این دو نظام را با یکدیگر هماهنگ می‌سازد و مناسبات بازار اشتغال را بر مبنای تقاضای واقعی جامعه نظم می‌بخشد. این نظام، ترکیبی یکپارچه از اصول، قوانین و مقررات، رویه‌های عملیاتی و فرایندها را در بر می‌گیرد که ضمن جانمایی نظری و تعریف ابعاد مختلف ساختی - کارکردی ذیربط، در وهله اول به مشاغل مختلف بخش رسمیت و به جایگاه حرفه‌ای شاغلان این حوزه هویت می‌بخشد. همچنان که به‌واسطه تصریح شایستگی‌های حرفه‌ای مورد نیاز برای انجام مؤثر وظایف معنی‌دار یک شغل خاص در دنیای کار واقعی و ضمن ارج‌نهی به تجارب زیسته، مسیر مدیریت فرایندهایی چون اعتبارسنجی حرفه‌ای، ورود فرد به بازار کار، آموزش، بازآموزی و ارتقای حرفه‌ای را، به‌عنوان یک ابزار میانجی و هماهنگ‌ساز هموار می‌کند و مناسبات پیچیده مربوطه را در جهت حرفه‌ای‌سازی بازار کار بخش نظام‌مند می‌نماید. افزون بر این با لحاظ کردن قید برخورداری از گواهینامه صلاحیت به‌عنوان شرط لازم برای ورود به بازار کار بخش، از حقوق حرفه‌ای نیروی کار شایسته و ماهر دفاع می‌نماید. کارکردهایی که در ادامه ضمن کمک به افزایش بهره‌وری منابع تولید و جلوگیری از اتلاف سرمایه‌ها، منافع چشم‌گیری را به‌ویژه در حوزه سلامت، برای عموم جامعه و محیط زیست در پی خواهد داشت.

امیدوارم که در سایه الطاف الهی و با حمایت ویژه مقام عالی وزارت و ریاست محترم سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، نظام جامع صلاحیت حرفه‌ای منابع انسانی بخش کشاورزی و منابع طبیعی در آینده‌ای هرچه نزدیک‌تر به‌شکل سراسری ابلاغ شود و بتواند ثمرات ارزشمندی را در کلان جامعه و به‌ویژه برای منابع انسانی شایسته و ماهر شاغل در بخش به همراه داشته باشد؛ انشالله.

علی اکبر مؤیدی

معاون سازمان تات و رئیس مؤسسه آموزش و ترویج کشاورزی

